

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Milan Pohan: Charakteristika režimu v Eritrei

Bc. Milan Pohan si pro svoji diplomovou práci zvolil téma charakteristiky politického režimu v Eritreji, na který se pokusil aplikovat Linzova kritéria sultanistického režimu. Cílem práce tak je zjistit, zda lze režim v Eritrei považovat za sultanistický (přesněji za mající sultanistické tendence), a pokud ano, tak zda je takovýto charakter režimu hlavním důvodem pro značnou emigraci z této zbídačené země. Ačkoliv kvituji autorovu snahu doplnit „pouhé“ zařazení eritrejského režimu do určité kategorie politických režimů o případnou vazbu na migrační toky, domnívám se, že pro vysvětlení migrace z Eritree je autorova metoda práce nedostatečná. Tento fenomén je totiž dle mého soudu mnohem komplexnější a není ho vždy možné spojit jen se sultanistickým charakterem režimu (viz např. role robustní sítě emigrantů v zahraničí).

Struktura práce je vcelku logická a přehledná. Práci by však dle mého názoru prospělo redukovat teoretickou kapitolu, neboť vývoj klasifikace a kategorizace nedemokratických režimů není pro téma práce tak důležité, jako např. větší důraz na specifika afrických politických systémů a způsobů strukturování moci a autority v nich. Za příliš šťastné rovněž nepovažuji názvy některých kapitol („3. Eritrejská historie“, „4.1 Iaias Afwerki – životopis“ atd.).

Po obsahové stránce musím autorovi vytknout zejména absenci jasně definovaného metodologického rámce práce. Zmínku o přiřazování bodů (0–2) v jednotlivých kritériích sultanistického režimu nepovažuji za jasně definovanou metodu, kterou by bylo možné snadno replikovat, neboť je založena primárně na arbitrárním rozhodnutí autora. To je patrné z rozlišené pozornosti a míry konkrétnosti, se kterou se věnuje jednotlivým kritériím. Jako příklad bych uvedl kapitolu o institucionalizaci režimu, která postrádá tolik potřebný kontext specifik afrických politických režimů s ohledem na relevanci neformálních institucí a institutů. Celkově v autorově analýze nejvíce postrádám právě práci s tímto africkým kontextem, jak už jsem ostatně uvedl výše. Spíše negativně musím hodnotit i velmi stručný úvod (necelé tři strany), který klíčové součásti úvodu buď zcela postrádá, nebo rozebírá nedostatečně.

Formální stránka práce je velmi špatná – autor se v ní zhusta dopouští překlepů a dalších gramatických a stylistických chyb (psaní y/i, interpunkce, chybné psaní pomlček a spojovníků, nízká provázanost textu aj.) a rovněž i pochybení typografických (místy autor zarovnává text do bloku, jinde zase nikoliv).

Celkově na mě práce Bc. Pohana působí rozporuplně. Na jednu stranu pozitivně hodnotím autorovu snahu propojit teoretický rámec se zkoumaným jevem, která je patrná v autorově snaze ověřit přítomnost osmi základních rysů sultanistického režimu, kde vyniknout autorovy analytické i argumentační schopnosti. Na stranu druhou stranu tuto snahu i schopnosti zbytečně zastíňuje nezvládnutá formální stránka práce, nedotažený teoretický rámec, který by zohledňoval „africká specifika“ a rezignace propracovanější metodu práce. Práci však i tak k **obhajobě navrhuji** a předpokládám, že autor při ní bude na výše uvedené výtky reagovat.

V Českém Meziříčí 18. srpna 2020

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.